

מ"ת 8369/10/14 - מדינת ישראל נגד א ש

בית משפט השלום בקריות

09 נובמבר 2014

מ"ת 8369-10-14 מדינת ישראל נ' ש (עציר)

בפני כב' השופט נאסר ג'השאן
המבקשים
נגד
המשיבים
מדינת ישראל
א ש (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד גב' שירלי טוביה

המשיב - הובא

ב"כ המשיב - עו"ד אביטן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. החלטתי זו היא המשך להחלטתי מיום 10.10.14, בגדרה הוריתי כי בטרם אקבל החלטה סופית בעניינו של המשיב, יוכן תסקיר שירות מבחן, אשר יבחן את המסוכנות הנשקפת ממנו ויבדוק את החלופה המוצעת על ידו.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו העבירות שלהלן: איומים - בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תקיפה הגורמת החבלה של ממש - בן זוג - עבירה לפי סעי' 382 (ג) ו- 380 לחוק העונשין.
3. על עובדות כתב האישום עמדתי בהחלטתי מיום 10.10.14 ואינני מוצא צורך לשוב עליהן. אציין בקצרה כי על פי הנטען בכתב האישום ביום 28.09.14 יצר המשיב קשר טלפוני במכשיר הנייד של המתלוננת - בת זוגו, ולשיחה זו ענתה בתם המשותפת של המשיב ושל בת זוגו שהינה קטינה, או אז

עמוד 1

איים המשיב בפגיעה שלא כדין בגופה של הקטינה ובגופה של המתלוננת באומרו כי יגיע לרצוח אותן. עוד נטען בכתב האישום כי בהמשך לכך, מייד לאחר השיחה, הגיע המשיב לבית בו התגוררה המתלוננת, דפק על דלת הבית בחזקה והמתלוננת נאלצה לפתוח את הדלת, ואז - קילל המשיב את המתלוננת, עקר את הצמחים במקום, עקר את השער בחצר וגרם נזק לדלת הבית במזיד ואף תקף את המתלוננת באופן שתפסה בידה בחזקה וגרם לנפילתה על הרצפה, בעט בה וכתוצאה מכך ניקבו בגופה שפשופים ונותר סימן אדום גדול בגב העליון מימין. המשיב לא הסתפק בכך ואיים על המתלוננת כשהקטינה לצדה בפגיעה שלא כדין בגופן באומרו להן, כי ירצח אותן.

4. על פי עובדות כתב האישום לא הסתפק המשיב באמור לעיל וברח מן הבית ויצר קשר טלפוני פעם נוספת עם המתלוננת, במהלך שיחה זו איים המשיב על הגב' ג'קלין כהן, באמרו - אני ארצח את כולם. אני אוריד לה את הראש.

5. בהחלטתי מיום 10.10.14 קבעתי קיומן של ראיות לכאורה ומצאתי קיומה של עילת מעצר. ציינתי כי מתקיימת בענייננו עילת מעצר סטוטורית והוספתי כי נסיבות האירוע בכללותו מלמדות על מסוכנות רבות הנשקפת מן המשיב. מחומר החקירה עולה כי המשיב שתה אלכוהול (המשיב עצמו הודה כי שתה שני בקבוקי בירה והגיע אל בית המתלוננת - ראו הודעתו הראשונה של המשיב מיום 01.10.14, שורה 43), הזיק לרכוש, עקר שער, שבר דלת, היכה את המתלוננת והפילה ארצה ואף בעט בה ולא עזב את המקום לפני שאיים כי "ירצח את כולם".

ציינתי עוד בהחלטתי הנ"ל כי עיון בהודעות המתלוננת ובתה נ מעלה כי התנהגות המשיב גורמת לפחד ואימה ממנו ומתוצאות התנהגותו וכי עולה ששתיהן חשות כי המשיב מסוכן מאוד והוא עלול לפגוע בהן.

6. לאחר שהגעתי למסקנה כי המשיב מסוכן כלפי המתלוננת ובתה ונוכח נסיבותיו האישיות של המשיב ובכללן מחלתו של המשיב אשר מצריכה קבלת טיפול כימותרפי והקרנתי בבית החולים רמב"ם על בסיס יומי, מצאתי לנכון לקבל תסקיר שירות מבחן אודות המשיב.

7. שירות המבחן ערך תסקיר מפורט אשר הוגש לתיק בית המשפט ביום 08.11.14. שירות המבחן עמד על כך כי המשיב צרך משך שנים רבות סמים והתייחסותו בפני שירות המבחן לצריכת הסמים היתה מעורפלת ומתגוננת (על פי גיליון הרשעותיו של המשיב הורשע המשיב מספר פעמים בעבירות החזקת סמים לצריכה עצמית).

8. שירות המבחן ניסה לעמוד על המסוכנות הנשקפת מן המשיב, אולם משלא הצליח שירות המבחן לפגוש במתלוננת ונוכח דברי המתלוננת שנאמרו בשיחת טלפון ולפיהם "אינה חשה פחד או איום מצדו של המשיב" היה שירות המבחן נכון לבחון את החלופה שהוצגה על ידי המשיב - שחרורו למעצר בית מלא בבית אימו ובפיקוחה ואולם, משבחן שירות המבחן את החלופה, מצאה כלא הולמת, זאת מאחר

ואימו של המשיב מטפלת בשניים מאחיו הסובלים מקשיי תפקוד. בנוסף, מצא שירות המבחן כי החלופה המוצעת אינה הולמת מאחר ובעבר נהג המשיב לעשן סמים כשהוא נמצא בבית אימו ונוכחות אימו לא מנעה ממנו לעשות כן.

9. בישיבה שהתקיימה בפניי ביום 03.11.14 לאחר קבלת התסקיר הראשון, הציע המשיב להשתחרר לבית אחיו טירן ולפיכך, מצאתי כי שירות המבחן יבחן את החלופה הנוספת המוצעת. שירות המבחן לא מצא לנכון להמליץ על שחרור המשיב לחלופה המוצעת לאחר שמצא כי אין מדובר בחלופה הולמת.

10. הסניגור טען בפניי כי מאחר ובית המשפט מצא לנכון לקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב הרי הביע בית המשפט את דעתו כי הוא נותן במשיב אמון. אין דעתי כדעתו של הסניגור. בית המשפט מצא לנכון להעביר את עניינו של המשיב אל שירות המבחן על מנת שגורם מקצועי יבחן את מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב ולאחר הערכת המסוכנות, יבחן שירות המבחן אם ניתן לשחררו לחלופה המוצעת.

11. לאחר ששמעת את טענות הצדדים ועיינתי בשני התסקירים שערך שירות המבחן ונוכח מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב, עליה עמדתי בהחלטתי הראשונה מיום 10.10.14, ולאחר שהתחשבתי במצבו הרפואי של המשיב, מצאתי כי אין מנוס אלא להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו וזאת בהעדר חלופה מתאימה.

12. עמדתי על המסוכנות הנשקפת מן המשיב בהחלטתי הנ"ל. שירות המבחן היה נכון לבחון חלופה, למרות שלא הצליח לעמוד על הסיכוי להשנות מעשים דומים ואין לי אלא להניח כי לצורך בחינת החלופה הניח שירות המבחן כי הסיכויים להישנות מעשים דומים היא נמוכה. יחד עם זאת, שלל שירות המבחן אפשרות שחרור המשיב לחלופה בבית אימו, לאחר שמצאתי כי חלופה זו אינה הולמת.

13. משלא הצליח המשיב להציע חלופה שיש בה כדי להפחית ממסוכנותו, נראה כי שחרורו בשלב זה, כאשר עולה מחומר החקירה כי הוא נוהג להשתמש בחומרים ממכרים, יש בו משום הימור על שלום המתלוננת לפיכך, מצאתי כי עד להצעת חלופה הולמת, יישאר המשיב במעצר.

14. לא ניתן לסיים החלטתי זו מבלי שאתן דעתי בדבר מצבו הרפואי של המשיב.

עולה מהחומר שבפניי כי המשיב מקבל את הטיפול המשולב באופן סדיר והסניגור הודה ברוב הגינותו כי המעצר אך הטיב עם המשיב במובן זה שלפני המעצר לא קיבל המשיב את הטיפול באופן סדיר ולאחר המעצר נוהג המשיב לקבל את הטיפול יום ביומו.

15. רשויות שב"ס יתנו דעתם לתנאים שבהם מוחזק המשיב נוכח מצבו הרפואי וככל שניתן לשפר תנאים

אלה על מנת להקל על מי שמקבל טיפול כימותרפיים והקרנתיים, חזקה כי רשויות שב"ס ינהגו כך.

16. סוף דבר - אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו וזאת מבלי למנוע ממנו להציע חלופה הולמת בעתיד, ככל שיעלה בידו לעשות כן.

17. פרוטוקול זה מהווה צו מעצר.

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"ה, 09/11/2014 במעמד הנוכחים.

נאסר ג'השאן, שופט